

Selmeczbányai Híradó.

SELMECZ-BÉLABÁNYA SZ. K. VÁROS HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési árak:

Égész évre	4 frt.
Fél évre	2 „
Negyed évre	1 „
Egyes szám ára 10 krajczár.	

Felelős szerkesztő és kiadó:

VÖRÖS FERENCZ.

Laptulajdonos:

JOERGES ÁGOST özv. és Fia.

A lapot illető szellemi közlemény, valamint az anyagi rész is a kiadóhivatalra czimzendő.

HIVATALOS HIRDETÉSEK DIJA:

100 szög/2 frt., ezentúl minden megkezdett 100 szónál 5 krral több.

Magánhirdetések megállapodás szerint számítatnak.

Nyilt-tér három hasábos sorért 10 kr.

Bélyegdíj minden hirdetésért 30 kr.

== Kéziratok nem adnak vissza. ==

Hivatalos rész.

Meghívó

a Selmecz-Bélabánya sz. k. bányaváros törvényhatósága részéről Selmecz-bányán 1896. évi szeptember hó 9-én d. e. 9 órakor kezdődőleg tartandó rendes havi közgyűléshez.

Tárgysorozat:

1. A polgármester jelentése a közigazgatás és a háztartás f. é. augusztusi havi állapotáról.

2. 6273. A főispán úr ó méltóságának f. é. 522. sz. közlése aziránt, hogy Ó. és ap. kir. Felsége a város hódolatnyilatkozatiért legkegyelmesebb köszönetét nyilváníttotta.

3. 6121. A nagym. kereskedelemügyi m. kir. miniszterium f. é. 44.232. sz. a. közli, hogy Réty Menotti kir. iparfelügyelőt bízta meg ezen kerület iparfelügyelői teendőivel.

4. 6142. Ugyanannak f. é. 38.445. sz. közlése a vasúti közlekedés czelszerűbb berendezése iránt előterjesztelt feliratra vonatkozólag.

5. 6312. Ugyanannak 49.291. sz. rendelete a belvárosi alsó-utcai árok beholtzása ügyében.

6. 5144. A városi közigazgatási bizottság f. é. 205. sz. határozata a törvényhatósági közutak 1897. és 1898. évi költségelőirányzatának megállapítása tárgyában.

7. 6365. Ugyanannak 151. sz. a. határozata melylyel a városi tiszt. főorvos ellen elrendelt fegyelmi eljárást abbahagyandónak jelentette ki.

8. 6113. A városi tanács előterjesztése a mező-örökről alkotott szabályrendelet 2. és 3. §-ának módosítása iránt.

9. 6182/6334. Tanács előterjesztése a vásártér kibővítése czéljából megszerzendő telek megvétele esetleg bérbevétele iránt.

10. 6094/6095. Tanács előterjesztés több városi javadalom bérbeadása tárgyában.

TÁRCZA.

Halál és szerelem.

A temetésnek vége, itt vagyok
A csendes, nesztelen, szűk sírgödörbe.
Homalyos aggyal gondolok most vissza
A történtekre, felve, szívzorongva.
A zokogás, az ének, mely fölöttem
Bucsuztatá el tőlem a világot.
A kopogás, hogy koporsóm szögezték.
A fátylak fénye, a circum dederunt
Egy szürke zúmmogó chaosba olvadt.

Feküdtem nagy nehéz korágyon es
Lazáimbanban féltelek halál!
S vajjon ki volna, bármily hosszú élt.
Ki nem remegne ölelő karodtól
Az utolsó legvégső pillanatban?
Aki öhajja a halál! s keresve
Hullámsírba temeli élelét,
Mar vissza hivna a gyorsreptű élel.
Mely elhagyja elkéülül ajkail.
Hiába hívja, ami egyszer elflint,
Nem jön vissza az édes földre többé.

Piros hajnalnak ragyogó sugára
Utolsó hajnal- végső földi perc.
Mit ágyamon szorogó szívvel vártam.
Oly félve vártam, nem késtél soká!
Egy sugár szállt csak gyűrött vakonsomra.
S ahogy kigyúlt ott kitértam karom
Hogy öltem utolsó ragyogásod
Kelő hajnal, mely vissza hi a földre,
S hozzám simult az édes napsugár.

11. 5868. Tanács előterjesztése a steffullói bel-
telki rétnek 1800 frt vételárban való eladásá iránt el-
vileges elhatározás czéljából.

13. 6015. Tanács előterjesztés Sztrelec szül.
Csernay Anna rétenek megvétele tárgyában 2-od
izben való tárgyalás czéljából.

14. 6016. Tanács előterjesztése a Szvetlik-féle rét
megvétele tárgyában 3-mad izben való tárgyalás czél-
jából.

15. 6017. Tanács előterjesztése a város és a
Mihály-táró közötti Bélabányán létesítendő temető
czéljából létesítendő birtok cserének 3-ad izben való
tárgyalás ügyében.

16. 6018. Tanács előterjesztés Debnár szül.
Bohus Maria-féle rét megvétele iránt előleges intéz-
kedés czéljából.

17. 6257. Az akadémiai ifjuság kérvénye a kör
helyiségében (Mihalik házban) gázvezetés berendezé-
se tárgyában.

18. 6470. A tanács előterjesztése, melylyel a
nagym. kir. Belügyminiszteriumnak a felsőbb leányis-
kola létesítésére vonatkozó 76.862. sz. rendeletét be-
mutalja.

19. Baffia Erzsébet szülésznő oklevelének elő-
terjesztése közzététel czéljából.

20. Vadas Jenő lemondása a bizottsági tagságról.
Selmeczbányán, 1896. évi szeptember hó 3-án.
A főispán úr megbízásából:

Szinyai József, s. k.
polgármester.

5624 sz.
vk. 896

Hirdetmény.

Az iparos tanonez iskolában az előadások f. hó
10-én kezdődnek a boirátások pedig ezen 1896/7 évi
tanévre a városi elemi iskola épületében f. hó 6-án és
8-án d. e. 9—11 óráig kezdőzöltenek.

S fejémmel szolt a kérhelten halál:

„A törvénynek nevében hívlek téged
Az örök élő törvénynek nevében,
Kövess engem!“ s önkénytelen követtem
Bűcsü nélkül a merre ő repült,
Mög vissza néztem egyszer és utolszor
A kis szobába, melyet elhagyték.
S aztán röpültem, nem tudom hová,
Nem tudom meddig, perc vagy óra volt,
Vagy egész nagy örökkévalóság;
Megállt a szellem és megálltam én is,
Nem kérdeztem, tudtam jól vagyok.
S nem szolt egy hang sem, s mégis meghallottam,
Az örökbironak iteletet:

„Tudom, ki vagy. Szeretted a világot,
S feleje vágyik most is szellemed.
Fejed törted eretlen problémák
Megfejtésén, és ezekkel betöltve
Egy emberéletet: tudd meg hát: hiába!
Idétlen eszme, üres fraziszoknak
Aldozdál fel az élel, s mit nyérél.
Az mind csak felszeg, képtelen itelet.
Embernyi ésszel, hogy megnyit esalódtál,
Mint szellemet a földre küldelek,
S szabad szellemmel nézd meg a világot.
S itélj majd róla egyszer visszatérve,
Hozzam ide a létnek bármely percén,
S a mindenségnek bármelyik felén!
S röpültem vissza. Még a hajnal égett,
Vagy másik hajnal volt, hogy vissza tértem
A kis szobába, melyet elhagyték.“

A hajnal pirja most veté legelső
Sugárait az ablakon keresztül.

Felhivom ennek folytán az összes iparos mestereket,
hogy tanoncaikat a fenti időben a törvényes
következmenyek terhe mellett a tanoneziskolába be-
irassák.

Selmeczbányán, 1896. évi szeptember hó 3-án.

Krausz Kálmán rfőkapitány.

Selmeczbánya 1896. szept. 4-én

Lelket emelő érzéssel hallgattuk a magyar
erdészek nagy seregletén a magyar erdész nem-
zeti hivatásának esetelését; az országos főer-
dőmester ajkairól hangzó szó a poetikus keblek-
hez is azonnal megtalálta útját, de a száraz
argumentumokra szorítottok reális emberbe is
meggyőzőleg hatott s abban a hitben erősített
meg újra bennünket, hogy az eszménység és a
való élet fogalma nem ellentétesek, hogy az
u. n. reális tudományok művelői is hódolnak
az eszménységnek, elismerve annak nemzetfen-
tartó, minden nemceset létesítő erejét.

Egy nehéz küzdelmekkel teljes hosszú pá-
lyán kiváló érdemeket szerzett jelesünk, a mi
ősbányavárosunk diszpolgára nyilatkozott meg
ily fenkelt szellemben, élő tanúságot téve arról,
hogy ifjúkori idealizmusához, melyet még máf
é város lakosa, Alma Materünknek, az erdész-
zeti akadémiának növendéke vallott, ama hosz-
szú pálya megfutása után, még most is hű,
azt a nemes hevet, az eszménységet iránti hód-
olatot ama nehéz küzdelmek, a gyakorlati élet
ridégsége sem volt képes lelkéből kiirtani.

És ha tudjuk azt, hogy ez eszménységet
nemcsak lelkében hordozta, de ő volt az ily
meggyőzően hirdett nemzeti hivatásnak föl-

S bent sárga lánggal lódogó világál
A gyertya lángok, köztük én fekdütem,
Az egyik énem. Magunkban valánk,
Testem, meg én. Vén asszony szundikált
A ravatalnál, olvasó kezében.

Nézzem sokáig órákon keresztül
A hnyit szemel, a viaszsárga arcot,
Két koszorú volt lábambhoz letéve,
Örök zöld myrtus volt az egyik,
A másik meg volt kötve gyöngyvirághó.
Ki küldött vajjon? Hazdott bizony
Akárik volt, nem öközöld a myrtus,
S bizony csak addig tarthat üde zöldje,
Amig küldője nem felejt el,
Hogy „mindensége“ fekszik itt halottan.
És beszögezték testem, s lelkem is,
Mely visszatért a földi porhüvelybe,
De már nem él. Eljött a pap s fölöttem
Zengett a dal, hallatszolt az ima.
Aztán kivíttek, tompa koppanással
Hullott a haut, és mindig halkabb hangon
Hangzott fölöttem a Circum dederunt.

Oh az a hat láb föld, mely fekszik rajtam
Hatalmas föld az, melynek nincs határa . . .
Gondolkoztam, mit kaptam büntetésül
És nem jutott egy problema eszembe,
Min fejem torni tartalm érdemesnek.
Utánad, melyet láttam két szemmel
Te legnagyobb problema oh halál!

Csendült az éjfel a kápolna tornyán
S megnyílt fölöttem a hat labnyi föld,
S a teli holdnak ezüstös sugárát
Láttam fölöttem; kiszálltam a sírból
S repültem völgyön és hegyen keresztül.

keltője, ápolója s ő most is a fentartója a legnagyobb-
rabb egyesületben, melyet „magyar országos er-
dészeti egyesület” neve alatt ismerünk, és hogy
reformáló, átalakító munkájában a legnagyobb
országos erdekek mellett a legkisebbre: az egyen-
ruhakerésére is kiterjedt a figyelme, hogy még
ebben is nyilvánuljon az, ami nemzeti; s ha
tudjuk, látjuk azt, hogy az ő vezetése alatt, az ő
szellemének lehetőleg oly esodlatos atalakulá-
sokon mentek át százan meg százan az erdés-
zeti szak művelői, közegei, hogy rajtok, bennök,
lelkükben, egész viselkedésükben semmi sem
maradt meg az egykori nem magyarból, tehát
nemesak szóval, de fényes tetteinek egész so-
rozatával munkálkodik a magyar nemzeti hiva-
tás szolgálatában, pillanatig sem hagyva el azt
a zászlót, melynek fényes pályája kezdetén hű-
ségt esküdött. úgy tisztelttel kell meghajol-
nunk Bedő Albert orsz. főerdőmester előtt mind-
nyajunknak, a kiknek a magyarság érdeke
a szívünkön fekszik.

A szép szavakat általánosan helyesléssel,
lelkességgel fogadta az erdészeti egyesület
minden egyes tagja s tegyük hozzá, hogy a
lelkesség őszinte is volt, ahogy mi az egyet
szellemét, ennek egyes tagjait ismerjük.

Melegen üdvözöljük ezért a jeles elnököt
s az egyet tagjait egyaránt!

Egyben azonban, sajnos, nagy fogyatko-
zásba estek a mi magyar erdészeink, a mikor
az eszményiség e magaslatáról, hol pedig a
hála és a méltanyosság érzete első helyet foglal
el, egy pillanatra hirtelen lezökkenetek, oly
könnyedséggel, miként a kőszáli zerge szökik
le a magasból a mélybe, ha a puskaeső elé
kerül.

Nem követték illusztris mesterüknek, elnö-
küknek azt a nemes példáját, mely az ő szigo-
rúan következetes jellemében tükröz-
dik ki, a ki nem tört pálelát, nem mondott
ellamarkodott itéletet azon itélet, azon lakos-
ság, azon város fölött, melynek talán szintén
van, ami része e nemzeti hivatás élesztésében,
ez érzület növelésében.

Egy évszázadon át jó egyetértésben éltek,
hű testvérül ismertük a bányászati és erdés-
zeti szakot az Alma Mater kebelében, együttes
erővel munkálkodtak két ős iparág fejlesztésén
a haza javára: de egyszerre össze kecoezant a
két testvér s egyesek, a kiknek beavatkozási
jussukhoz némi sző is férne, azonnal a legradi-

kálisabb győgmódot s a legrágábat kívánják
kiméletlenül alkalmazni, amikor még ennek
biztos győgyító erejéről csak in these beszél-
hetnek; elszakítani kívánják azt a köteleket,
melyet eddig testvéreink ismertünk, s mely őket
is egyenként egybefűzte egykoron életük nem
éppen lényegtelen korszakában.

Rosz apa, nem jó paedagogus az, a ki egy kis
összekecoezanás miatt mindjárt ajtót mutat gyer-
mekei, növedékei egyikének, elválasztva a
csak ideiglenesen békétlenkedőket; még lakosnak
sem jó az, a ki egy kis kellemetlenség miatt
át a lakást mondja fel, mely neki hosszú időn
át sok kellemességet szerzett.

Gondolják meg a minden áron szakítani
akarók, hogy a hibán másképen is lehet segí-
teni. Ha kissé türelmessé válik az életerős fának
egyik újabb hajtása, azért levágjuk-e, megse-
misítsük-e a kevésbé erőset? Nem célszerűbb-e
azon módokról gondoskodnunk, melyeken az
egyentelen növestést, fejletést érhetjük el?

Az erdészeti szak életerős fája örvedetes
fejlődésnek indult a közös talajon, a melyből
gyökerei eddig bő táplálékot szívtak s a mely-
nek e fa az ő életerős törzsét közzöni. Ha most
már több levegőt kíván, adjuk meg neki e
jogos kívánságát, hisz tovább fejlődésének ez
főfeltétele; de azért nem éppen szükséges ám
a mindig kockázattal járó átültetés; az idegen
talaj, klimatikus viszonyok tönkre tehetik a
mi gondos ápolásunk tárgyát.

Azt is felhozták a létező állapot támadói,
hogy az itélet növedékei nem szívhatnak be
kellő tudományt és műveltséget az ősbánya-
városban.

Hát tisztelt ellenseink, mondjátok meg, a
ti tudástokból, műveltségtokból, a kik mind-
annyian e városnak voltatok egykor lakói, mit
vont le az a 3—4 év, amit itt töltöttek? Mit
vesztettetek itt magyar nemzetis fejlődésétek-
ből s vajlon a főváros kávéházi gőzében és síma
asphaltján többet erősödnék-e az ifju tudóje,
izma mint a mi bérzes vidékünk üde fényes
levegőjétől?

A ki művelődni akar, az itt is művelő-
dhetik s nem kénytelen idejét, szellemi s testi
erejét elfeicserehni; a ki pedig nem akar, az a
fővárosban sem lesz műveltebb, s legfeljebb
az utcai műveltséget, a nyegle külsőségeket
sajátítja el, s megszaporodik a komoly célok
után törekvő erdészeti kar egy új alakkal: az
erdész gigerlliccel.

E két problema szerellem s halál.

A szerellem az örökkévalóság.

S álom, úgy rémlik nekem a halál:

Azt álmodom, fölébredek még egyszer

És vár reám az elhagyott világon

A szerellem, az üdvözítő élet

Szerelme, mit elhagyni nem tudok,

Oh vedd el tőlem az örök világot

Add vissza nekem életmet Uram!

Cserébe addj még egy évet nekem.

A menyországom adom érte én.

Mit itt font itél nekem bölcs szavad.

Add vissza nekem életmet s vele

Nyerem meg boldogságom, amilyet

Nem nyujt soha a földöntúli élet,

Milyet nem látott még a más világ

„Legyen” mondá az Úr!

A veríték kiverte homlokom,

S fölem aggódó arcokkal hajoltak,

Kik ápolának belegagyamon.

Enyém az élet újra!

Almodám, tán

Lázás álom volt az egész halál.

De én hiszem, hogy megtörtént velem,

Hogy visszatértem, homét soha senki

Édigg még vissza nem jött, s most tudom,

Hogy semmi jussom nincs a másvilágnak

Boldogságához, mert . . . eladtam érte!

Szilassy Iván.

Már pedig ez nem lehet célja azoknak,
kik azt a külső csizoltságot oly nagyon en-
legetik.

Nem akarunk mi e megjegyzésükkel a
fővárosi élet fölött pálelát törni, sőt elismerjük
jótékony hatását, művelő befolyását.

Egyébiránt e lapok szűk keretében ki nem
fejthetjük érveléseinket s megszakítva gondo-
latunk fonalát, visszatérünk a magyar erdészet
megteremtőjének szép beszédére, s annak kel-
lemes hatására azt óhajtuk befejezni sorainkat
abban a reményben, hogy az a hűdég szől,
mely az ország szívéből arcunkat egy pilla-
natra megcsapta, csakhamar irányt változtat,
s hogy nem természetesen a légűrben keletkezett,
hanem csak comprimált levegő volt az.

Midőn azonban szavakat nem találunk az
erdészeti szak büszkesége remek nyilatko-
zatának kellő méltatására, az általa keltett kel-
lemes hangulatban elcsatangol lelkünk, emléke-
zetünk városunk multjának azon sola nem fe-
lelhető epizodjához, mely a „confoederatio sep-
tem montanarum” neve alatt most is kegyele-
tünk tárgya, a mikor a hét bányaváros, közöttük
természetesen Selmeeczánya s Besztercebánya
is a legszebb harmoniában munkálkodtak a maguk
s a haza javára, — mindig tiszteltben tartva
a confoederatioban körülírt kollegiális viszonyt,
megbecsülve egymást, hisz együttesen s egyen-
ként közös érdekeknek szolgáltak mindig.

Hogy emlékeztünk ide, e kegyeleletes
multba téved, abban nagy része van annak az
árlejtésnek, melyet a confoederatio kebelében
egykor állott Besztercebánya testvér bányavá-
rosostani polgármestere az erdészet imént fe-
folyt nagy seregletében rögtönzött.

Igazi századvégi hang, szálljon feléje az
elismerés . . . érdeme szerint!

T.

A magyar erdész nemzeti hivatása.

— Bedő Albert államtitkár elnöki megnyitó beszéde
az országos erdészeti gyűlésen. aug. 31.

A magyar állam ezeréves fennállásának ünne-
pében az országos erdészeti egyesület a székesfővá-
rosban szintén ünnepléses közgyűlést kívánt tartani,
hogy résztvegyen ezzel a nemzet ünnepeiben s maga
részéről is kifejezésre juttassa a hazafői öröm ama
nemes lángolását, mely kulturális közzintézeink életet
s nemzetünk fainak szívét betölti abból az alkalomból,
hogy a honalapító Árpád országát, Szent István birod-
almát a Mindenható Isten jóságos kegyelme az első
ezerév végére segítette. (Istenzés.)

A magyar nemzeti élet hívei mindenütt ünnepeket
e hazában s a havasi viola üde légkörétől le az Adria
hódító tükreig egy az öröm és vígász a multak emlé-
keiben s egy a remény és bizalom a jövő alkotásaiban.
Állami s nemzeti életünk ezredik esztendőjének
ünnepe minden magyar polgár megnyugtató érzéssel
tekint a multra s a jövő ezred éveinek és a még eze-
ket örökké követő többieknek is szerenéses haladásába
helyezvén reményét, jelen közgyűléstünk megnyitása
alkalmával én sem mulasztatom el legelsősorban
megemlékezni erről az ünnepről, mely mindannyiunk
lelkét hálaival tölti el s továbbra is a haza és nemzet
javára teljesítendő buzgó munkára serkent. Nem lehet
Magyarországnak oly hű polgára, kinek keblét nemzeti
ünneplünk nagysága és jelentősége lelki örömmel ne
töltene el s így nincs az erdészek és az erdőgazdász
ügyeivel foglalkozók között is egy is olyan, kinek
szívét ebből az alkalomból kevésbé meleg és lassabb
forgásu ver hevítene, mint bárkiét e hazában. Az
örökké alkotó természet tisztá levegőjében élő erdész
ki maga körül a természet élet minden nyilvánulásá-
ban az igazat látja, kinek lelkét az emberi gyarlóságok
gyengéi, ha azokkal kénytelen is találkozni vagy érin-
kezni, meg nem zavartják s jellemének tisztá tükört
mérges lehetetlükkel el nem homályosíthatják: igaz
örömmel s a hazafői szív lobogó tüzevel osztózik
mindabban és dolgozik mindazért, a mi Hungaria
népének és földjének javára s jóvendőjének biztosabba
és jobbá tételére szolgál. (Tetszés.)

A magyar erdészek hazánk ünnepeiben és erde-
keinek hűségese szolgálatában mindenkor és mindenütt
az első között és a legjobbakhoz esztlakozva kívánnak
résztvenni: nemzetünk közgazdasági életének állandóan
kitartó és igaz munkásai, s mint ilyenek a magyar
állami élet körében nemesak a földművelő gazdálkodás

Körötem siri kukik csattogott,
S keresztet hányt a pásztor lent magára.

Röpültem én, folyós és rónásig

Hogy és város győresen egymásutánban

Maradtak el alattam. Tégedet

Kerestelek, kit itt a földön én

Oly igazán, s nem földi szerellemmel

Szerettelek, s most is szeretlek én,

Mert szerelmem a tulvilágon is tart.

Hozzád röpültem; ablakod világos,

Besuhantam szabódia, ott ülél

Az asztal mellett. Min gondolkozál?

„Szerettelek! mondád, és nem tudom.

Hogy már nem élsz, szeresselek e még?”

Eléd borultam, s kértelek szeress csak,

Jer el velem, együtt mi boldogok

Leszünk a sírban. Oh jer jer velem.

Sírtam, zokogtam, csókoltam ruhád

Kezed s az ajkad, s azt a két szemet

Mit egyedül sajnáltam hagyni el,

Szólni akartál, és elfult szavad

A zokogásban s köny esodult szemedből,

S e köny az én szívemre hullott,

Úgy megkönnyebült erre a szívem,

Ott térdeltem meg átkarolva téged,

De nem mondtam már: jer én velem;

Elmult az óra, s én ellavozék,

S nem néztem vissza rád a kis szobába,

Már elfeledtem az egész világot,

Feledtetél az a csepp köny velem.

Ott álltam újra, szóltam: oh uram,

Eljöttem végre, mint paransolád,

Két problemát tudok felogni már

utján tudnak példaadással előljárni. — De jól tudják az is, hogy hazánkban és összes lakosságának jobb-
létre emelésében igen fontos és a világ minden más
erdőségeinek viszonyaitól eltérő nemzeti hivatásuk és
kötelességük van a magyar állami érdekeknek s ha-
zánk népének szolgálatára. (Élénk helyeslés.)

Kétségtelen az, hogy minden állam polgárának
kötelességében áll a reá eső polgári feladatok teljesí-
tési képességének megfelelő arányban végezni, s ezzel
senki sem tesz többet, mint a mennyivel az állami
közösségből reá eső jökeket a társadalomnak, illetve az
államnak tartozik. De viszont abban sem kételkedhet-
ni senki, hogy e kötelesség teljesítésének alsóbb vagy
több fokozata, illetve a képesség kifejtésének mérté-
ke szűkebb vagy tágabb határok között változhat-
nak, s így az is bizonyos, hogy csak azok válnak be
az állami vagy társadalmi közérdek irányában fennálló
tartozásukat a legmagasabb becserétekben, kik erejük
és képességük legigazabb tudását adják és áldozzák a
haza javára. Olvassunk ismertem eddig és ismerem ma
is a magyar erdészek működését általában vezető
hazafias irányt, mely soha sem elégedhetik meg a
puszta kötelesség mindennapos mértékű végzett munka
eredményével, de örömet találta abban és meg-
nyugvásáért szolgált, ha saját ítélete szerint is elmond-
hatta, hogy kötelességük akár egyéni, akár közszolgá-
lati szempontból véve, erejének és tudásának legoda-
adóbb felhasználásával végezte, s hogy teljesítésének
ideje alatt elméje alkotó világában örökött ott fényelt az
a vezérlő csillag, mely arra emlékeztette, hogy a
magyar erdőtisztnek nincs oly szorony működési köre,
melynél alkalma ne nyílneik és beváltandó tartozásuk
ne képezne az ország összes polgárának érdekeit
szolgálatba valóóságos nemzeti hivatás teendőit végezni.
(Élénk helyeslés.)

Hazánk szerencsésének tartom azt, hogy a ma-
gyar erdőtisztikar, mely alkotmányos életünk utolsó
idejének s egészben véve is századunk utolsó három
évtizedének szülőltje, a magyar nemzeti érzésnek oly
határozó mértéke kifejlődött birtokában van s oly erős
uralma alatt áll, hogy működésének intézéseinek eme
legrészékenyebb irányító utmutató vezetését soha sem
mélkülözti, s hogy ezt még akkor is csönkítatlanul
megőrizni, ha lehetnének gonosz időknek oly gonosz
urai, kik erre kancsal szemmel néznének. Erdőgazdánk
ez a hazafias érzése szeresze hazánkra, mert e világon
sehol nem áll fenn az az élénk szükség, mely az ország
nagybirtok részében az egyes vidékek közviszonyait
uraló magán vagy állami erdővagyon közelének s
állami kormányzat végrehajtó szerveinek az államot
alkotó népesség s ennek nemzetiségi tagolatát közt
amnyira és oly feltétlenül nélkülözhetlenül tenné azt,
hogy a közérdekeknek szolgálatára is hivatott jelen-
tekeny erdőbirtokok részéről követendő elzoknak és
intézkedéseknek érvényesítését és végrehajtását az igaz-
ság, a polgári szerszet és a megnyugtató tapintatosság
alkalmazásával történjenek, mint éppen nálunk. Az euró-
pai nagy nemzetek földművelésigyet szolgáló erdőgaz-
dák közül, sem a német, sem a francia, sem az orosz
vagy az orosz birtokos erdőtisztikar, amaz állam-
ok alkotó elemeink nagyobb egységessége következtében
nincs oly szükségük munkásságuk körében a nemzeti
ézés és hivatására, mint a miénkének, mert Magyar-
országnak nemcsak földrajzi és nemzetiségi viszonyai
leszik ezt szükségessé, de az is, hogy népek meg-
elzése igen nagy mértékben van az erdőgazdaság táplá-
lás keblere utalva. Bő mértékben gyümölcsöző vetést
teljesít tehát államunknak és népeinek javára az az
erdőtiszt, ki polgári kötelességét a magyar állami ér-
dekek geniusza által sugalt nemzeti hivatás helyes fel-
ogásával végzi.

A magyar erdőtiszt nemzeti hivatása a magyar
állami életben országunk minden vidékén élesen ki-
domborodó jelentőséggel bír mindazok előtt, a kik is-
merik az erdészek közszolgálati feladatainak termé-
zetét s a kik meg tudják érteni azt, hogy hatásában
mennyire sikertelenebb, őrésőbb és természetlenebb az
a munka, melynek létrehozója és elterítője a kötelessé-
g mulasztására súlyosodó megtorló erőnek hatalma.
Ismerik ennek igazságát a magyar erdészek s én itt
nem is amnyira értök tettem szavaim tárgyává azt,
hogy a magyar erdészek nemzeti hivatására való fi-
gyelemmel kell közszolgálati munkáját végezni, hanem
azert, hogy e hivatás kiváló jelentőségét ezredéves
tűnépünk alkalmából is hangsúlyozva, még inkább
sikerintem hazafias feladatunknak ily értelemben való
nemes folytatására ennek a szellemnek és fellegának
mindenkori utodaikba leendő beoltására, s hogy e-
mellett közügyeink intézői sorából is a magyar erdőtis-
ztikar iránti tisztelére s annak működése tanoga-
tására emelkezessen azokat, kik akár az ügyek ter-
mészetének nem ismeréséből, akár elfoglaltságából, avagy
éppen tudasuk netaláni szűkebb korlátainál fogva a
hivataltoknak s így az erdőtiszt közszolgálati hivatásá-

nak végzésében sem akarnak más látni és keresni
mint a megelhetésre szükséges napszamos munka
cselekvését.

Ki merné tagadni azt, hogy szomoró annak az
országunk és államunk jövője, melynek közszolgálati
ügyeit s a közigazgatási életre és ennek fejlesztésére
kilyátó vagyunkelzésű kérdések teendők fölfelint in-
tézni és vizsk teljesítésre, kiket ténykedésük foganat-
sításánál, személyes rokonszerv vagy ellenséges indu-
jat avagy egyéni, társadalmi vagy politikai érdekek
előtt való önző vagy gyáva meghajlás és nem az a
magasabb fellegás és lelkesülés vezér, hogy mind
azzal a mit végeznek, az állami élet czéljainak köve-
tése és betöltése mellett, az állami közös szervezet
egyetlenbe léptet népek, családainak és egyéneinek
s szolgálaton. Szóval ha elfelejtik azt, hogy nekik úgy
is, mint az általuk képviselt birtok és személyi érde-
kek szolgálatuk úgy is, mint az állami törvények ren-
delkezéseinek életet adó, vagy eme törvények jogkö-
rével élő tényezőknek, cselekedeteikben és eljárásaik-
nál a magasabb értelmű nemzeti hivatás igényeit
számba kell venni s azok kielégítésére hazafüli buz-
galommal töreküdni kell. Ennek a nemzeti hivatásnak
betöltésére épen úgy nem lehet tészes szabályzatba
foglalható utasítást írni vagy adni, a miként nem le-
het dobbal verebet fogni, de érezni kell azt mind-
denkinek, a nagybirtok vagy kisebb hatáskörben hivatva
van akár az állam felhaltalmazásából, akár földi javak
uraló tömegből képezt birtok érdekeinek képvisel-
tében eljárni.

Jól tudom, hogy ártérük és át is érzik ezt a ma-
gyar erdőgazdák általában, akár az államnak, akár
másoknak erdőbirtokát kezeljük s hogy ők is a munka,
becsület és bátorság zászlaja alá es oportusáltak, nem
csak maguk, de még a jövendő évezredet idejében
elő utodaik sem feledkeznek meg arról, hogy a ma-
gyar államnak és összes népeinek javára törekvő mun-
kásságukat úgy végezzék, hogy az ország lakosaira,
népeire és gyermekeire következményeiben messze ki-
ható működésükkel a reájuk hánult nemzeti hivatás
követelményeinek is feltétlenül megfeleljenek (He-
lyeslés).

Az egész emberiségnek s így az egyes államok-
ban élő népeknek és ezek egyéneinek is egyedüli élet-
célja a boldogulás avagy az életnek oly viszonyok
közt való eltöltése, hogy minél kevesebb jusson ré-
szükre a testi és lelki nélkülözésekből. Mindazoknak
pedig, kik akár az állami, akár a vagyonai hatalom
gyakorlásában eljárnak s általában a kenyeret és cze-
l a megelhetést nyújtó földnek s illetve természetnek
felhasználásával és értékesítésével rendelkeznek és ezek
között végtelenen az erdőgazdálkodás igen bő alkalm-
mal van arra, hogy ténykedésüket úgy intézzék, hogy
általuk szolgált vagyonai és állami érdekek esorítálat
kielégítése mellett a körükben élő népek is jó
szolgálatokat tehessenek s annak erőcséi és anyagi
jólletét előmozdítsák. Ily eljárást követve kétségkívül
nagy és hasznos szolgálatokat tehetnek meg annak a
jogosult emberságot követelmények is, mely a korunkat
uraló és nem épen oknékül nyugtalontól társadalmi
bajok, hiányok és egyenletlenség oksterü csökkenté-
sére törekszik. Kötelességüket, pontosság és szorga-
lat a munka teljesítésében: biztosítja annak áldos
hatását! Igazságos felfogással, hűséges eljárással és
önzelen áldozatkészséggel szolgálni a hazát és népet
biztosítja nemzeti hivatásunk betöltését.

A polgári foglalkozások sok oldalú körében s
nevezetesen az östermelés terén munkálkodók és élők
nagy számanak arányát tekintve igen sok alkalom nyí-
lik az ország népének s így az államnak is üdvös
szolgálatot tenni az oly férfiak részéről, kik kötelessé-
gük betöltése mellett embertársaik javát is előmozdítva
nemzeti hivatás teljesítését ismerik fel abban, hogy
ott a hol élnek és férfúli teendők feladatait végzik,
egyszerűsége a környezetükben élő népek is utmu-
tató jótékony tanácsadói legyenek. (Élénk helyeslés.)

Tévesen fogja fel kötelességét és hamisan értel-
mezi hivatását az a férfi, a ki a rendelkezésére álló
vagyonai erő és tudás által nyújtott fönlényével úgy él,
hogy abból az állam és társadalom javát szolgálva a
népre haszon nem haramlik, és pedig ép úgy téved
vagy hibázik mint az állam ama hivataltalnok, a ki az
állala elhíralandó és végzendő ügyekben, legelső sorban
és legtöbbször az ország karára azt nézi, hogy a mi-
dön az állami törvények rendelkezéseinek alávetett
honpolgar törvényes kényszerűségről is kifolygató ügyét
az államhatóság ítélete alá bocsátja, miképpen és a te-
letes törvény mely szavának segítségével lehet tagadó
elbanásban részesítendő: a helyett, hogy azokat az
eszközöket keresni, melyekkel a törvények rendelkezé-
seinek igazságos megtáratása az állam vagy bár-
mely egyes polgar jogainak megsértése nélkül a segé-
lyért forduló kívánságot teljesíteni lehetne. A nép ké-
pzet az állam életfajának tápláló gyökerét s ha elpusz-
tul, a fának is el kell veszni.

A férfi munkásság mindenik terén meg van a
nemzeti érdekek szolgálatának hivatása, de meggyőző-
déssem szeriet alig van foglalkozás, melynek körében a
szükség nagyobb fokával találkozhatnak a kötelességek
teljesítésének nemzeti hivatással való végzése, miut
épen az erdőgazdaságnál, a kik a legnagyobbára oly
vidékeken laknak, a hol az általános emberi művel-
tség hatása kevésbé terjedhetett el, hol kevesebb
azoknak a férfiaknak száma, kik szóval és tettekkel
gyakorolhatják a grengébbek oktatását, s hol rendesen
legnagyobb a szükség arra, hogy az, ki a vagyon- és
állami jogkörökből kifolyó munkálatokat intézi, ezek
végrehajtását olyképen vezesse, hogy azoknak hatása
a munkaadó birtokosnak és az államnak is érdekeit
a legmértányosabban és az igazság mérlegének meg-
felelően kielégítve egyszermind az erősebb segélyre
feltétlenül ráutalt földművelő népek is javát előmoz-
dítsa s annak a társadalom követelményei által rá-
utalt terhek lehető legkönnyebb elviselését elősegítse.
(Tetszés.)

Nemzeti hivatást teljesít tehát hazánkban mind
az az erdőgazda, ki teendőknek végrehajtása alkalmá-
val figyelmet fordít arra, hogy azok eredménye mily
gazdasági, erkölcsi, köznevelődési vagy államfenntartó
hatással lehet arra a népre, melynek egyéni és gaz-
dasági életére eseményeinek következménye kihatással
leend. Az erdőgazdák munkásságának köre ter-
mészetesen feltétlenül a földművelés összes alaplé-
nyezéseinek és természetű törvényeinek megfelelő ismerést
hosszu időkre kilyátó intézkedéseiknek elérni ohajtott
czélbérésére pedig megköveteli azok jól mérlegelt
számbevételét s ezért az a több oldalú és általánosabb
műveltség, melyet a szakképzett erdőgazdának, min-
den foglalkozás tudásával szemben mulhatatlan meg-
szerzeni kell, kiváló mértékben meg is adja részére
az a képességet, hogy az erdőzeti munkásság körén
kívül is a föld megművelésében, annak termőképessége
fokozásában, a növénytermelésnél, az állattenyésztés-
nél, a polgári építkezésnél, a vízhasznosítás terén és a
hegységi vizek rongálásainak elhárításában, a házi-
ipar fejlesztésével, a községi vagyon takarékos és cze-
lszerű kezelésében s a köznevelődés áldos terjeszté-
sében utmutató tanácsával az ország lakosságának
határozó segélyre legyen s ez által a fennálló társadalmi
élet, a vagyonai viszonyok s az állami intézmé-
nyek iránt való öntudatos tisztelet ébresztésével a
polgári hűség és hazafüli szerszet fejlesztésére üdvösen
közreműködjék. Szóval eny vagyok meggyőződve
hogy kötelességét hiven végző igen jó erdőgazda le-
het az, a ki azoknak a faluknak, községeknek, telep-
nek s általában annak a népek, melynek körében él
minden fajbeli vagy valási különbség nélkül, gondos
atya, jóakaró tanácsadója, utmutatója s jogosult igaz
érdekeinek védelmezője is kíván lenni s ki ezért még
a hála egyszerű köszönetét sem várja. (Zajos hely-
yeslés.)

Tudom tisztelt közgyűlés, hogy ma élő, vagy kö-
rünkülből már fájdalom, örökre elköltözött erdőgazda-
inknak azt a jószeret, a kik a mai alkotmányos életünk
kezdetén, vagy az ezt közvetlenül megelőző években a
fiatal kor reményteljes napjait töltötték szólói és hir-
detői a nemzeti életünk javára s országunk népessé-
gének boldogítására ohajtott alkotmányos kormányzat
helyreállításának, az államunk előbb jelzett nemzeti hi-
vatásnak teendő szolgálat vágya is lelkesítette akkor,
midőn a magyar erdőgazdaság szolgálatába léptek s
hogy ez a jó szellem szaporodó s évről-évre szolgál-
tatunk körébe lépő társaink közt tovább tetjedve ma
is virágzó erővel él közöttük. Adja is a Mindenható
hogy Magyarországnak és összes népeinek javára a
polgári kötelességek az a fogadása, mely ténykedéséi-
ben a nemzeti hivatás által előnkbe szabott igények-
nek mindenkor hűségesen megfelelni kíván, nem csak
a most élő magyar erdőgazdák szívében eljen lobogó
lánggal, de hazánk örökök tartó életének érdekében
még valamennyi utamunk jöv nemzedék szívébe és
kötelességérzésébe is melyben be legyen oltva, hogy
Hungaria földén, vialo országban és hatalmas állam-
ban mindenkor boldog nép bírassa a hon! foglaló
Ardp, a hittel boldoguló Szent István s az alkotmányt
tisztelő Első Ferenc József dicsőségét! (Hosszantartó
lekes éljenzés és taps.)

Különfélék.

— A kiállítás tömeges látogatása. Városunkból
ma indult el a 3-ik csoport az orsz. kiállítás látoga-
tására. Az ebben való részvételre mintegy 200-an
jelentkeztek, de szállás híján és ellátási nehézségek
miatt csakis 70 egyén volt felvehető. A csoportok
szervezése azon körülménynél fogva, hogy az abban
részt venni szándékozók számát majdnem egy hé-
delőből kell bejelenteni, nagy nehézséggel jár. Így pó-
tlólag a folyó szeptember hóban csak e hó 1-én 2-án
kaphattak volna a selmezcziek lakást, a hónap többi

nappjaiban már nem. Az október hó 1-nek 2-nak megszerzése érdekében már most kellett a kiállítási igazgatósággal tárgyalást indítani s így is bizonylatlan, vajjon megkaphatjuk-e azt, mert a résztvevők számat nagyon bajos egy hóval előbb megállapítani. No de ha eddig is sikerült a nehézséget legyőznie a csoportok szervezőjének, e lapok szerkesztőjének, úgy azután is sikerül majd talán.

— Az elemi iskolások a kiállításon. Hogy a kisebbek a jövő évezredbe ifjan, gyermekkorukban lépő elemi iskolások is megálhassák az ezredéves kiállítást, intézkedés történt olyan két napnak kinyerése végett, melyen e kicsinyek a kiállítási igazgatóságtól szállást és ellátást nyerhessenek. A terv szerint a kis normalistákból álló nagy csoport október hóban menne a kiállításra s a jegyfűzet, mely egy vasúti jegyet Budapestre, egyet vissza utazásra érvénytelen, két szállás, két ebéd, két belépő-jegyet tartalmaz, s e mellett még reggelit is kapnának a résztvevők, összesen 3 fittal volna megváltható.

— Tüztoltók táncmulatsága. Önök tüztoltók ma vasárnap f. hó 6-án, kedvezőtlen idő esetén 8-án a F.-Rónán táncmulatságot rendeznek, melyhez a t. közönséget ez utón is meghívja a rendezőség. A tánc kezdete 2 órakor.

— A lyeumba belratkozottak száma, mint bennünket értesítenek, meghaladja ez idén a 400-at. Tehát nem apadt, mint azt többen hitték, sőt inkább növekedett.

— Házasságkötések. Az előző három hónapban városunkban kötött házasságokat alábbiban közöljük:

Május hóban.

Grécs József és Bulla Jozefa,
Kacha Károly és öz. Venjger Istvánné,
Kubinyi József és Zajac Jozefa,
Emöki Adolf és Sziklay Gizella,
Jelenfy János és Abel Maria,
Holy Péter és Langauer Anna,
Fray Mihály és Lupták Maria,
Nikolay Béla és öz. Bauer Sándorné külföldi,
Pentek József és Benedikty Maria,
Vilmon István és Sztraka Maria
Javorka Mihály és Falek Anna,
Dankó János és Lupcsok Alojzia
Báhl István és Kucsera Maria
Faber Ignác és Hodina Anna,
Ekstein Ignác és Stern Julia.

Junióban:

Rajcsy Alajos és Lanik Katalin
Engel Zsigmond és Löbl Ida,
Fessler Ferenc és Brozman Maria,
Vitalis István és Chovan Etlka,
Janecsek János és Prubinszky Antónia,
Hugyezc Ferenc és Budinszky Jozefa,
Hrnejár József és Kotri Maria,
Stanek Fülöp és Bulla Maria,
Kerpely Antal és Kuppelviser Berta külföldi,
Salmach János és Fábry Jozefa,
Melczér Antal és Melczér Erzsébet,
Lámer János és Broszmann Maria,
Makovinszky József és Holik Agnes,
Krepp Hermann és Birke Maria
Schoth József és Obertas Maria,
Czipár Róbert és Lang Lujza külföldi,
Sztena Bertalan és Marko Maria.

Juliusban:

Balázs János és Schvecz Maria,
Turesan József és Zächej Anna,
Palovics József és Schvecz Verona,
Czipszer Ignác és Tomka Anna,
Stahl József és Neuschventner Julia,
Kósa Gábor és Bránszky Maria,
Krizs János és Gregus Katalin külföldi,
Bálint Ferenc és Haverla Maria,
Simo János és Micsovszky Maria,
Ivanovics József és Stelz Emilia,
Hamar László és Piccin Maria,
Beck János Mihály és Novoszad Francisca,
Kartik Ferenc és Misztrik Katalin,
Szkładányi Károly és Vitter Emilia
Szkripecz Ignác és Dobiáss Zsuzsanna,
Donoval István és Kétsrek Paulin,
Hvizdak Ferenc és Obernauer Fani,
Obernauer János és Szpiska Maria.

Eháltak. 172 öz. Javorek Anna 76 éves r. cath végelgyenűlős 173 Ernek József 44, éves r. cath. tüdő-izényő. 174 Dianicska Boris 16 hónapos r. cath. tüdőlob. 175. Csérny Vilma 3 éves r. cath. tüdő-gumó. 176. Chvála Vilmos 10 hetes evang. Enterocetareh. 177. Chvála Adolf 55 éves r. cath. tüdőlob. 178. Olajecz Mihály 10 hónapos r. cath. tüdőlob. 179 Kollár Etel 6. hetes r. cath. béhurut. 180. Baffia István 4 hetes r. cath. béhurut.

Üzenetünk. Sz. J. Köszönet a becses küldeményért, kérünk belőlük minél többet. „A jó éjszakai Lakodalmor, Barátságóbl, Dante stb. szives beküldött türelmeire kérjük, majd szerkesztőnk felgyogylasakor nem fog késni a kért válasz, illetve utbaigazítás megadásával.

Nyiltér.

Nyersselem Bistruhákra alkalmas kelméket öltönyönként **10 ft 50 krét** és jobb fajtájúkat is — valamint **feketé, fehér és színes** sevelykelméket méterenként **45 krét 11 ft 65 krig** — sima, kozkázott, esikozott, mintakott és jánosozott stb. minőségben (mintegy 240 fajtában és 2000 különböző szín s árnyalatban) szállít; postafutár és vámtmentesen. **Henneberg G.** (es. kir. udvari szállító) **selyemgyára Zürichben.** Minták postaforduloval küldetnek. Svájcba ozimzett levelekre 10 kros és levelezőlappokra 5 kros bélyeg ragasztandó. 3

TÁNCZTANÍTÁS.

Van szerencsém a n. é. közönségnek becses tudomására hozni, hogy a folyó évben a táncz-tanítási tanfolyamot szeptember hóban Losonczon nyitom meg s csak ennek végeztével, az az f. é. november hóban fogom Selmezbányán a tanfolyamot megkezdeni.

Ennek tiszteletteljes jelentése mellett maradtam a n. é. közönségnek alázatos szolgálja Losonc 1896. szept. 1.

Szöllősy Manó táncztanító.

Tisztelettel alulírott értesíteni bátor-kodom a n. é. közönséget, hogy **Budapest VII. ker. Aréna út, 58. sz. a szemben a városligettel s így a kiállítás közvetlen közelében vendéglőt nyitottam a selmecezők, beszercezbányáik, lé-**

valak találkozási helyéül, melyben kitünő magyar konyhát, prima minőségű Dréher-féle sört és tiszta, hamisítatlan, természetes borokat tartok, s illeve t. vendégeimnek kiszolgálólok.

Jutányos árak és előzékeny kiszolgálás biztosítottak. Magán lakások személyenként 1 forintjával kaphatók.

Kérve a n. é. közönség tömeges látogatását maradok mely tisztelettel

Budapest, 1896. április havában

Szilaveezy Flór, vendéglős.

Kathreiner-féle
KNEIPP-MALÁTA-KÁVÉ

Mindenütt kapható - ½ kiló 25kr.

Mi a
Kathreiner-féle
Kneipp-maláta-kávé?

Valódi egészségi és családí kávé, mely Kathreiner gyártási módja által a kedvelt valódi kávé ízét nyeri. Eltekintve egyéb előnyeitől, már ez okból különbözik ezen maláta-kávé minden más hasonló gyártmánytól.

A Kathreiner-féle kávé a legízletesebb, legegészségesebb és legolcsóbb pótkávé. Természetes tiszta gyártmány egész szemekben, miéрт is felette előnyösen használható, as őrlőt s ez okból a vevő közönség által nem ellenőrizhető pótkávéval szemben, melyek hatóságí vizsgálatok tanúsága szerint gyakorta idegen anyagokkal hamisítvák.

Eleinte csak harmadrészben, később felében adhatjuk a Kathreiner-kávét a valódi kávéhoz, s így az egészségre megkebelezhetetlen hatása mellett minden háztartásban jelentékeny megtakarítást eszközölhetünk.

A Kathreiner-féle kávét a legelső orvosok ajánlják, s az úgy nyilvános intézetekben, mint családok ezrei körében naponta jónak bizonyul. Sőt magánban, azaz valódi kávé hozzáadása nélkül használva, a Kathreiner-féle kávé a legjobb erősítő szer és a legégszségesebb, legkönnyebben megemészthető és egyszersmind a legízletesebb ital.

Lelküismeretes gazdasszony vagy anya általában kávéívő, egészsége érdekében pervizig se habozzon Kathreiner-féle Kneipp-maláta-kávét használni. Az értéktelen hamisítványokkal szemben, melyekkel ma is csakjék a közönséget, a vételnél vigyázni kell a fehér eredeti csomagokon látható névre:

Kathreiner!

Vigyázzanak! Saját érdekében ne engedjék magukat rábeszélni a valódi „Kathreiner” sohasem sz. b. d. más csomagolásban, vagy nyitott áruként eladni.

